

TÜRK OFTALMOLOJİ DERGİSİ

TURKISH JOURNAL OF OPHTHALMOLOGY

TJO

www.ofthalmoloji.org

EDITÖRDEN

İlk Bakışta 2023-1

Değerli Meslektaşlarımız,

6 Şubat Pazartesi günü meydana gelen iki büyük depremle sarsıldık. Aralarında çok değerli meslektaşlarımızın da bulunduğu binlerce insanımızı kaybettik. Yaramız büyük. Depremde hayatlarını kaybeden vatandaşlarımıza Allah'tan rahmet, ailelerine baş sağlığı ve yaralılarına acil şifalar diliyoruz.

Türk Oftalmoloji Dergisi 2023 yılının birinci sayısında, 7 özgün araştırma, 1 derleme ve 3 olgu sunumu yer almaktadır.

Altınbay ve Taşkın'ın düzenlediği "Serebral Görme Bozukluğu Olan Bebeklerde Görsel Uyarılara Karşı Oluşan Davranışsal Karakteristik Özelliklerin Değerlendirilmesi" başlıklı retrospektif çalışmada serebral görme bozukluğu olan bebeklerde görsel uyarılara karşı davranışsal karakteristik özellikler ve bu özelliklerin görülme sıklığı değerlendirilmiş ve olguların %84'ünde uzağı görmede zorluk, %72'sinde görsel gecikme, %69'unda hareket ihtiyacı, %69'unda görme kılavuzluğunda ulaşmanın yokluğu, %66'sında görsel karmaşıklıkta zorluk, %50'sinde görsel yenilikte zorluk, %50'sinde amaçsız bakış ve %47'sinde atipik görsel refleksler gözlenmiştir. Olguların %25'inde fiksasyon tespit edilemezken, beyin plastisitesi sayesinde görsel rehabilitasyona iyi cevapların alınabildiği ve bu kritik dönemin kaçırılmaması açısından, bebeklerde görsel uyarılara karşı oluşan davranışsal karakteristik özelliklerin tespitinin önemli olduğu vurgulanmıştır. (bakınız sayfa 1-7).

Abalo-Lojo ve ark, "Prostaglandin İlişkili Periorbitopatinin Tedavi Kesildikten Sonra Gerilemesi" başlıklı çalışmada prostaglandin ilişkili periorbitopati gelişen glokom hastalarının prostaglandin analogu göz damlasının kesilmesinden sonraki klinik seyirleri incelenmiştir. Çalışmaya dahil edilen hastaların hepsinde tedavi edilen göz ile diğer göz arasında perioküler bölgede başta üst göz kapağı sulkusunun derinleşmesi ve göz kapağı yağ yastığının küçülmesi olmak üzere belirgin farklılıklar tespit edilirken, ilacın kesilmesinden bir yıl sonra bu bulgularda iyileşme gözlenmiştir. (bakınız sayfa 8-12).

Özcan ve ark'nın, "Kafa İçi Basınç Artışı Olan Hastalarda Optik Sinir Kılıf Fenestrasyonunun Etkinliği" başlıklı çalışmada, idiyopatik intrakraniyal hipertansiyon, serebral venöz sinüs trombozu veya intrakraniyal kist nedeniyle kafa içi basınç artışı gelişmiş olan ve optik sinir kılıf fenestrasyonu (OSKF) uygulanan 17 hastanın 24 gözüne ait tıbbi kayıtlar incelenmiş, tedavi öncesi değerlerle karşılaştırıldığında tedavi sonrası 3. ayda, en iyi düzeltilmiş görme keskinliğinde 20 (%83,3) gözde iyileşme gözlenmiştir. Görme alanı ortalama standart

sapmasında 10 gözde (%90,9) iyileşme tespit edilirken, tüm gözlerde optik disk ödeminin gerilediği izlenmiştir. Yazarlar OSKF'nin artmış kafa içi basıncı nedeniyle ilerleyici görme kaybı olan hastalarda görsel fonksiyonlara yararlı etkileri olduğu sonucuna vardıklarını ifade etmişlerdir. (bakınız sayfa 13-17).

Şekeroğlu ve ark, "Pupilla Duane Sendromu'nda Etkilenmiş Olabilir mi? Statik ve Dinamik Pupillometri Özellikleri" başlıklı çalışmalarında Duane sendromlu (DS) hastalarda statik ve dinamik pupillometri özelliklerini incelemiş ve sağlıklı gözler ile karşılaştırmışlardır. Tek taraflı izole DS'si olan ve daha önce hiç göz cerrahisi geçirmemiş hastaların dahil edildiği bu çalışmada, kontrol grubu ile yapılan karşılaştırmada statik ve dinamik pupillometri parametrelerinin hiçbirinde gruplar arasında anlamlı fark bulunmamıştır. Çalışmanın sonuçları ışığında, DS'de pupillanın etkilenmediğini ifade eden yazarlar, farklı yaş ve DS tiplerini içeren veya izole olmayan DS'li hastaların yer aldığı daha geniş çalışmaların farklı bulguları ortaya çıkarabileceğini vurgulamışlardır. (bakınız sayfa 18-22).

Özdemir Yalçınsoy ve ark, "Sempatik Oftalmi: Klinik ve Demografik Özellikleri, Tedavi Sonuçları" başlıklı çalışmalarında, sempatik oftalmi tanısıyla izlenen 14 hastanın kayıtlarını, en iyi düzeltilmiş görme keskinliğini, detaylı oftalmolojik muayenesini, optik koherens tomografisi (OKT), derin görüntüleme-OKT ve fundus floressein anjiyografi bulguları ile tedavi yaklaşımlarını retrospektif olarak değerlendirmişlerdir. Ortalama takip süresinin 55,1±48,7 ay olduğu çalışmada 10 hastada (%71) oküler travma, 4 hastada (%29) oküler cerrahi öyküsü tespit edilmiştir. Optik disk ödemi (%36) ve eksudatif retina dekolmanı (%36) saptanan hastaların tedavisinde 8 hastaya (%57) yüksek doz sistemik kortikosteroid, 7 hastaya (%50) azatiyoprin, 7 hastaya (%50) azatiyoprin ve siklosporin ve 3 hastaya (%21) anti-tümör nekrozis faktörü ajan tedavisi uygulanmıştır. Takiplerde 4 hastada (%29) nüks görüldüğü ifade edilen bu çalışma konuyla ilgili hekimler için oldukça faydalı olacaktır. (bakınız sayfa 23-29).

Kaya ve ark'nın "Diyabetik Maküla Ödemli Tedavi Naif Gözlerde Ranibizumab veya Aflibercept Monoterapileri: Gerçek Yaşam Deneyiminde Birebir Karşılaştırma" başlıklı retrospektif kohort çalışmada diyabetik maküla ödemli gözler ranibizumab (308 göz) monoterapisi uygulanan ya da aflibercept (204 göz) monoterapisi uygulananlar olmak üzere iki grupta değerlendirilmiş ve pro re nata protokolüne göre uygulanan ranibizumab ve aflibercept monoterapileri arasında, aflibercept kolunda biraz daha iyi fonksiyonel ve anatomik prognoz eğilimi olmasına rağmen, 12 aylık takipte görsel sonuçlarda istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır. (bakınız sayfa 30-36).

TÜRK OFTALMOLOJİ DERGİSİ

TURKISH JOURNAL OF OPHTHALMOLOGY

TJO

www.ofthalmoloji.org

EDITÖRDEN

Ersöz ve ark'nın, "Koryopakillaris Akım Boşluklarının Artefakt Çıkarılmış Kantitatif Analizi" başlıklı çalışmasında, vitreus opasiteleri, retina pigment epiteli altı sıvı ve birikintileri ve subretinal sıvı nedeniyle oluşan artefaktları dış retinanın en-face OKT görüntüsünün eşiklenmesi yoluyla çıkarabilen yeni bir OKT anjiyografi (OKTA) görüntü işleme stratejisiyle koryopakillaris akım boşluklarını (KAB) araştırmak amaçlanmıştır. Önerilen strateji kullanılarak elde edilen KAB sayısı, ortalama alanı ve maksimum alanı ve perfüze olmayan koryopakillaris alanının yüzdesi, karşılaştırmalı olarak incelenmiştir. Literatürde ilk defa tarif edilen bu yeni artefakt çıkarma stratejisinin, subretinal sıvı, drusen, drusen benzeri birikintiler ve pigment epitel dekolmanı olan gözlerde KAB'nın değerlendirilmesi için kullanılabilmesi vurgulanmıştır. (bakınız sayfa 37-43).

Özdek ve ark'nın "İnfantlarda Avasküler Periferik Retina" başlıklı derlemesinde bebeklerde avasküler periferik retinanın, birçok pediatrik retinal vasküler hastalığın ortak bulgusu olarak ortaya çıkabildiği ve tanısının güç olduğu vurgulanmıştır. Prematüre retinopatisinden, ailesel eksüdatif vitreoretinopati, Coats hastalığı, inkontinentia pigmenti, Norrie hastalığı ve persistan fetal damar sendromuna ve diğer nadir hematolojik durumlara ve telomer bozukluklarına kadar avasküler periferik retina ayırıcı tanısında yer alan her bir hastalığın temel özelliklerinin detaylı bir şekilde işlendiği bu derlemeye yurt dışından da konusunda uzman çok değerli hekimlerin yazar olarak katkı yaptığı görülmektedir. (bakınız sayfa 44-57).

Olgu sunumları bölümündeki ilk olgu Güven ve ark. tarafından "Argus II Retinal Protez İmplantasyonu Yapılan 3 Olgunun Uzun Dönem Klinik Bulgularının Değerlendirilmesi" başlığı ile sunulmuş olup, çalışmada,

görme düzeyi ışık persepsiyonu ve projeksiyonu olan ve gözlerine Argus II retinal protez implantasyonu yapılmış, son evre retinitis pigmentosa 3 hastanın uzun dönem klinik sonuçları değerlendirilmiştir. (bakınız sayfa 58-66).

Öztürk ve Gündüz tarafından kaleme alınan "Otogreftli Pterijyum Cerrahisinde Greft Taşımada Çift Takla Tekniği" başlıklı olgu sunumunda ise pterijyum cerrahisinde otogreftin sütürasyonunu kolaylaştırmak ve ameliyat sırasında doğru greft oryantasyonu sağlamak için yeni bir otogreft taşıma tekniği kullanılan iki hastanın klinik sonuçları sunulmuş ve tarif edilen yeni tekniğin otogreftin kolay taşınmasına ve doğru yönlendirilmesine katkı yaptığı ifade edilmiştir. (bakınız sayfa 67-69).

Kıyat ve ark'nın "Sfenoid Kemik Diplazisi: Glokomu Taklit Eden Kompresif Optik Nöropatilerin Nadir bir Nedeni" başlıklı olgu sunumunda, optik sinire bası yapan sfenoid displazi nedeniyle tek gözde glokomu taklit eder biçimde optik disk çukurlaşması olan 45 yaşında bir kadın hasta tanımlanmış ve optik diskte çukurlaşmaya neden olan kompresif etiyolojilerin glokom ayırıcı tanısında yer almasının önemi vurgulanmıştır. (bakınız sayfa 70-73).

Bu sayımızda yayınlanan makalelerin ilginizi çekeceğini ve okumaktan keyif alacağınızı umuyoruz.

Saygı ve Sevgilerimizle,

Editöryel Kurul Adına
Dr. Hakan Özdemir